

Arrest

nr. 123 865 van 14 mei 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Mongoolse nationaliteit te zijn, op 10 januari 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 5 november 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers' vader dient in 2005 een asielaanvraag in. Omdat hun vader reeds in Frankrijk asiel had aangevraagd, werd de overname door Frankrijk gevraagd. Frankrijk verklaarde zich akkoord voor de overname en op 19 januari 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 18 april 2006 dient hun vader een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 5 oktober 2007 is de aanvraag onontvankelijk verklaard en ter kennis gebracht samen met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 18 september 2006 dient hun moeder een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 24 mei 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. De beslissing is ter kennis gebracht samen met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 29 juni 2007 dient hun moeder opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 26 mei 2008 neemt de gemachtigde van de minister voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 10 december 2009 dienen verzoekers' ouders een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 4 april 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag onvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 4 juni 2012, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekers' ouders ter kennis gebracht. Tegen deze beslissingen dienen verzoekers' ouders een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 90 256 van 25 oktober 2012 de beslissingen vernietigt. Op 13 november 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing tot ongegrondheid van de aanvraag. Deze beslissing is op 11 december 2013, samen met nieuwe bevelen om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht aan verzoekers' ouders.

Op 11 april 2010 wordt aan eerste verzoeker een bevel ter kennis gebracht om het grondgebied te verlaten.

Op 20 september 2010 wordt aan eerste verzoeker opnieuw een bevel ter kennis gebracht om het grondgebied te verlaten.

Op 18 februari 2013 dienen verzoekers (broer en zus) samen met hun ouders opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 27 september 2013 wordt aan eerste verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

Op 4 november 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in hoofde van hun ouders onontvankelijk wordt verklaard omdat de buitengewone omstandigheden niet zijn aangetoond. Tegen deze beslissing dienen hun ouders een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gekend onder het rolnummer 146 300.

Op 5 november 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissingen waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in hoofde van verzoekers onontvankelijk wordt verklaard omdat de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarden niet zijn vervuld. Dit zijn de bestreden beslissingen waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 18.02.2013 werd ingediend door:

E., M. (R.R.: ...)

nationaliteit: Mongolië

geboren op (...)1995

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.”

En

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 18.02.2013 werd ingediend door:

E., N.-E., alias N., E.

nationaliteit: Mongolië

geboren op (...)1992

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.”

Op 5 november 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten voor elk van verzoekers. Tegen deze beslissingen dienen verzoekers een afzonderlijk annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gekend onder het rolnummer 146 298.

2. Over de rechtspleging

Verzoekers hebben binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen syntheseseminarie wensen neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het enige middel voeren verzoekers de schending aan van het redelijkheidsbeginsel *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

“De Staatssecretaris is manifest onredelijk waar zij verwacht dat verzoekers een identiteitsdocument bijbrengen.

Indien zij het dossier grondig zou onderzocht hebben, kon zij eenvoudig vaststellen dat verzoekers reeds geruime tijd voor hun meerderjarigheid in België verblijven, zodat het onmogelijk is over nationale identiteitsdocumenten te beschikken.

Waar de Staatssecretaris dit element negeert, is de beslissing aangetast door een manifeste onredelijkheid dan wel onzorgvuldigheid.”

3.2 Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitevinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).

Artikel 9bis, § 1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont.”

In casu wordt de onontvankelijkheid van verzoekers' aanvragen om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet op de volgende gronden gesteund:

“De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.”

Verzoekers betwisten niet dat zij geen identiteitsdocument of gelijkgestelde reistitel hebben bijgebracht in hun aanvraag om machtiging tot verblijf van 18 februari 2013. Thans stellen verzoekers in het verzoekschrift dat zij zich in de onmogelijkheid bevinden om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België omdat zij “reeds geruime tijd voor hun meerderjarigheid in België verblijven”.

De Raad stelt vast dat verzoekers deze beschouwingen niet hebben geuit in hun aanvraag doch deze pas voor het eerst te berde brengen in het verzoekschrift. Verzoekers kunnen verweerder bezwaarlijk verwijten geen rekening te hebben gehouden met deze beschouwingen, nu zij dit argument niet ter kennis hebben gebracht aan verweerder ter verantwoording van het niet bijbrengen van een identiteitsdocument of gelijkgestelde reistitel. Verzoekers die niet ontkennen bij de aanvraag niet de vereiste documenten of motivering tot vrijstelling te hebben bijgebracht, kunnen niet dienstig voorhouden dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou zijn genomen. Bovendien tonen verzoekers met het argument dat zij in België verblijven sinds hun minderjarigheid niet *in concreto* aan dat zij in de onmogelijkheid zijn om de vereiste documenten bij te brengen.

Gelet op hetgeen voorafgaat, moet de Raad dan ook concluderen dat de verzoekers met hun kritiek ter zake niet aantonen dat de bestreden beslissingen zouden steunen op incorrecte gronden of dat de verweerder bij de beoordeling van de aanvraag in het licht van artikel 9bis van de vreemdelingenwet niet de nodige zorgvuldigheid aan de dag zou hebben gelegd. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissingen onderbouwen en het dispositief van deze beslissingen kunnen de verzoekers ook niet gevolgd worden waar zij stellen dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend veertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN